



REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb



Poslovni broj: 53 PŽ-2938/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvjestiteljice i Mirte Matić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Stečajna masa iza AETERNUM VESTRUM d.o.o. u stečaju, Zagreb, Vlačka 95, OIB 63083601838, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika MICHAELA SPERRA, Vachendorfer Ring 41, Traunstein, Savezna Republika Njemačka, OIB 82249367985, kojeg zastupa punomoćnik Tin Matić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Tin Matić i partneri d.o.o., Zagreb, Vlačka 95, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-44/2019-76 od 23. travnja 2019., u sjednici vijeća održanoj 15. svibnja 2019.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog vjerovnika Michaela Sperra iz Traunsteina, Savezna Republika Njemačka, kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-44/2019-76 od 23. travnja 2019.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu poslovni broj St-44/2019-76 od 23. travnja 2019. odbačen je prijedlog stečajnog vjerovnika Michaela Sperra iz Traunsteina, Savezna Republika Njemačka, za dobivanje odobrenja suda za podnošenje tužbe radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika.

Protiv tog rješenja stečajni vjerovnik Michaela Sperra iz Traunsteina, Savezna Republika Njemačka, izjavio je pravovremenu žalbu iz svih zakonom dozvoljenih razloga. U bitnom navodi kako je stečajni upravitelj na održanom izvještajnom ročištu naveo da smatra da je potrebno pokrenuti sudski postupak radi pobijanja pravne radnje prijenosa poslovnog udjela stečajnog dužnika u društvu MULTI-COM GmbH na društvo Facility Invest Munich GmbH&Co. KG, ali da zbog nedostatka sredstava takav postupak neće pokrenuti. Ističe da iz odredbe čl. 212. st. 1. i 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) proizlazi kako stečajni vjerovnik na temelju odobrenja suda može pokrenuti postupak radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji ukoliko takav postupak ne pokrene stečajni upravitelj u propisanom roku. Smatra da je s obzirom na činjenicu da je stečajni upravitelj izjavio kako zbog nedostatka novčanih sredstava neće podnositi tužbu radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, sud bio dužan u skladu s odredbom čl. 212. SZ-a donijeti rješenje kojim se

upućuje žalitelj da pokrene postupak radi pobijanja pravne radnje. Ističe da je sud pobijano rješenje donio pogrešnom primjenom materijalnog prava. Predlaže preinačiti pobijano rješenje na način da se uputi žalitelja na pokretanje postupka pobijanja dužnikovih pravnih radnji ili ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s odredbama čl. 381. ZPP-a i čl. 10. SZ-a u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava.

U obrazloženja pobijanog rješenja navedeno je da je žalitelj kao stečajni vjerovnik podnio prijedlog 14. ožujka 2019. da sud donese rješenje sukladno odredbi čl. 212. st. 4. SZ-a kojim ga upućuje da u Saveznoj Republici Njemačkoj pokrene postupak radi pobijanja pravne radnje prijenosa poslovnog udjela stečajnog dužnika u društvu Multi-Com GmbH, Starnberg, Feldafinger Str. 55, Pöcking, na društvo FIM Facility Invest Munich GmbH & Co.KG, sa sjedištem u Münchenu, jer je stečajni upravitelj dao očitovanje da unatoč činjenici da treba pokrenuti postupak za pobijanje te pravne radnje, postupak neće pokrenuti zbog nedostatka sredstava. Sud je zaključio da nije ovlašten davati odobrenje stečajnom vjerovniku za podnošenje takve tužbe, budući da iz odredbe čl. 212. SZ-a ne proizlazi da stečajni vjerovnik, koji ima pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji, mora za podnošenje takve tužbe imati odobrenje suda, i prijedlog je odbacio kao nedopušten.

Prema odredbi čl. 212. st. 1. SZ-a pravne radnje stečajnoga dužnika ovlašten je pobijati stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika na temelju odobrenja suda, a prema stavku 4. svaki vjerovnik ima pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji za svoj račun i na svoj rizik troškova ako: 1) stečajni upravitelj ne podnese tužbu radi pobijanja pravnih radnji u roku iz stavka 3. tog članka - u roku od tri mjeseca od isteka roka iz stavka 3. tog članka, 2) stečajni upravitelj povuče tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od tri mjeseca od objave pravomoćnog rješenja kojim je utvrđeno povlačenje tužbe na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča suda, 3) je prethodno zatražio očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj očitovao da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji u roku od tri mjeseca od objave očitovanja stečajnog upravitelja da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova i 4) je prethodno zatražio očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj nije u roku od tri mjeseca očitovao hoće li podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji - u roku od tri mjeseca od objave poziva stečajnom upravitelju da se očituje hoće li podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji.

Dakle, iz citirane odredbe proizlazi tko je, pod kojim uvjetima i u kojem roku ovlašten podnijeti pobjnu tužbu. Za podnošenje pobjne tužbe legitimirani su stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici. Za stečajnog upravitelja propisani uvjet za podnošenje tužbe je prethodno odobrenje suda, dok su za stečajne vjerovnike propisani drugi uvjeti (alineja 1. - 4. st. 4. čl. 212. SZ-a).

Prema tome, suprotno žalbenim navodima, Stečajni zakon ne propisuje obvezu suda da upućuje bilo koga na podnošenje pobojne tužbe, odnosno obvezu suda na davanje odobrenja stečajnom vjerovniku za podnošenje tužbe, nego samo daje ovlast točno određenim osobama koje mogu podnijeti tužbu i propisuje koji su uvjeti za podnošenje takve tužbe. Stoga je pravilno prvostupanjski sud odbacio prijedlog žalitelja kao nedopušten.

Valja istaknuti da je u stečajnom postupku jedino u slučaju kada su osporene tražbine stečajnih vjerovnika, sud dužan uputiti određene osobe na parnicu radi utvrđenja osporene tražbine u skladu s odredbom čl. 266. SZ-a.

Zbog navedenog je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 368. st. 1. ZPP-a i odredbom čl. 10. SZ-a valjalo odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje.

Zagreb, 15. svibnja 2019.



Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko, v. r.

Za točnost otpisatka – ovlaštteni službenik
Brankica Curman